

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

2009 - 2014

Документ за разглеждане в заседание

7.9.2010

B7-0494/2010 }
B7-0495/2010 }
B7-0496/2010 }
B7-0497/2010 }
B7-0498/2010 }
B7-0499/2010 }
B7-0501/2010 } RC1

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА ОБЩА РЕЗОЛЮЦИЯ

внесено съгласно член 110, параграф 4 от Правилника

вместо предложенията за резолюция, внесени от групите:

EFD (B7-0494/2010)
GUE/NGL (B7-0495/2010)
S&D (B7-0496/2010)
ALDE (B7-0497/2010)
Verts/ALE (B7-0498/2010)
ECR (B7-0499/2010)
PPE (B7-0501/2010)

относно състоянието на правата на човека в Иран и конкретно случаите на Sakineh Mohammadi Ashtiani и Zahra Bahrami

Roberta Angelilli, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Ria Oomen-Ruijten, Mario Mauro, Potito Salatto, Filip Kaczmarek, Laima Liucija Andrikienė, Elena Băsescu, Sari Essayah, Tunne Kelam, Lena Kolarska-Bobińska, Erminia Mazzoni, Bernd Posselt, Cristian Dan Preda, Kurt Lechner, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Sławomir Witold Nitras

RC\829946BG.doc

PE446.577v01-00}
PE446.578v01-00}
PE446.579v01-00}
PE446.580v01-00}
PE446.581v01-00}
PE446.582v01-00}
PE446.584v01-00} RC1

от името на групата PPE

Véronique De Keyser, María Muñoz De Urquiza, Ana Gomes, Edite Estrela, Emine Bozkurt, Rovana Plumb, Silvia Costa, Francesca Balzani, Patrizia Toia, Rita Borsellino, Debora Serracchiani, Marc Tarabella

от името на групата S&D

Frédérique Ries, Marietje Schaake, Ramon Tremosa i Balcells, Marielle De Sarnez, Alexander Alvaro, Renate Weber, Leonidas Donskis, Niccolò Rinaldi, Sonia Alfano, Annemie Neyts-Uyttebroeck

от името на групата ALDE

Barbara Lochbihler, Isabelle Durant, Nicole Kiil-Nielsen, Emilie Turunen, Raúl Romeva i Rueda

от името на групата Verts/ALE

Charles Tannock, Geoffrey Van Orden

от името на групата ECR

Marie-Christine Vergiat, Cornelia Ernst

от името на групата GUE/NGL

Fiorello Provera, Bastiaan Belder

от името на групата EFD

RC\829946BG.doc

PE446.577v01-00}
PE446.578v01-00}
PE446.579v01-00}
PE446.580v01-00}
PE446.581v01-00}
PE446.582v01-00}
PE446.584v01-00} RC1

Резолюция на Европейския парламент относно състоянието на правата на човека в Иран и конкретно случаите на Sakineh Mohammadi Ashtiani и Zahra Bahrami

Европейският парламент,

- като взе предвид предходните си резолюции относно Иран, по-конкретно резолюциите, свързани с правата на човека, и особено тези, приети на 22 октомври 2009 г.¹ и 10 февруари 2010 г.²,
 - като взе предвид изявлението на председателя на Европейския парламент по повод 9 октомври 2010, европейския ден срещу смъртното наказание, както и декларацията от 11 август 2010 г. относно осъждането на бахайските религиозни водачи,
 - като взе предвид изявленията на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност от 14 юни 2010 г. и 6 юли 2010 г.,
 - като взе предвид доклада на генералния секретар на ООН от 23 септември 2009 г. относно състоянието на правата на човека в Ислямска република Иран и изявлението на Върховния комисар на Обединените нации по правата на човека относно Иран от 4 март 2010 г.,
 - като взе предвид резолюциите на Общото събрание на ООН, и по-конкретно резолюции № 62/149 и 63/138 относно налагането на мораториум върху екзекуциите в очакване на премахването на смъртното наказание,
 - като взе предвид Международния пакт за граждански и политически права (МПГПП), Международния пакт за икономически, социални и културни права (МПИСКП), Конвенцията за ликвидиране на всички форми на расова дискриминация и Конвенцията за правата на детето, по които Ислямска република Иран е страна,
 - като взе предвид Виенската конвенция за дипломатическите и консулските отношения от 1963 г.,
 - като взе предвид член 110, параграф 4 от своя правилник,
- А. като има предвид, че Иран продължава да държи тъжния рекорд на страна с най-много екзекуции на непълнолетни престъпници в света и че само през 2010 г. са били произнесени около 2000 смъртни присъди,
- Б. като има предвид, че според съобщенията само през последните няколко седмици в затвора Mashad's Vahil Abad са били екзекутирани над сто затворници по обвинения,

¹ P7_TA(2009)0060.

² P7_TA-PROV(2010)0016.

свързани с наркотици, и че през следващите дни предстои да бъдат екзекутирани стотина други задържани; като има предвид, че тези масови екзекуции, постановени освен това в дълбока тайна, представляват драстично нарушение на международното право;

- В. като има предвид, че в противоречие с твърденията на най-видни членове на иранската съдебна власт, в Иран все още се налага наказанието убиване с камъни за престъплението „прелюбодеяние“, както беше изтъкнато в случая с Sakineh Mohammadi Ashtiani, чиито „признания“ бяха показани по телевизията на 11 август 2010 г.,
- Г. като има предвид, че през 2006 г. в Иран Sakineh Mohammadi Ashtiani, обвинена в две извънбрачни сексуални връзки след смъртта на своя съпруг, беше осъдена на 99 удара с камшик – наказание, изпълнено през същата година,
- Д. като има предвид, че тя беше обвинена и в съучастие в убийството на своя съпруг, но след това беше оправдана и обвинена в прелюбодеяние по време на брака и осъдена на убиване с камъни,
- Е. като има предвид, че изпълнението на наказанието убиване с камъни, което трябваше да се осъществи на 9 юли 2010 г., беше спряно от иранските органи „по хуманитарни причини“ вследствие на международния натиск,
- Ж. като има предвид, че присъдата убиване с камъни е явно нарушение на международните задължения на Иран съгласно Международния пакт за граждански и политически права; като има предвид, че съвсем неотдавна, по време на общия периодичен преглед в рамките на Съвета на ООН по правата на човека, Иран се съгласи да съблюдава поне „минималните норми“ и разпоредбите на Международния пакт за граждански и политически права по отношение на смъртното наказание, докато то съществува,
- З. като има предвид, че през август 2010 г. 18-годишният Ebrahim Hammadî беше осъден на смърт по обвинения в содомия, извършена, както се твърди, на едва шестнадесетгодишна възраст, и въз основа на признание, изтръгнато по негови данни по време на изтезания,
- И. като има предвид, че Mohammad Mostafaei, адвокат на обвиняемите по двете дела, опитал се да информира обществеността за положението на обвиняемите, трябваше да напусне страната от страх да не бъде арестуван, и като има предвид, че все повече адвокати, защитаващи правата на човека, са изправени пред преследване от страна на държавата под формата на извънредно облагане с данъци и пред заплахи за живота им и за семействата им, в това число Mohammed Ali Dadkah, Mohammad Oliyifard, Mohammad Seifzadeh и дори видни личности като носителката на Нобелова награда за мир Ширин Ебади,

RC\829946BG.doc

PE446.577v01-00}
PE446.578v01-00}
PE446.579v01-00}
PE446.580v01-00}
PE446.581v01-00}
PE446.582v01-00}
PE446.584v01-00} RC1

- Й. като има предвид, че Nasrin Sotoudeh, адвокат в областта на правата на човека, която се ползва с широко уважение за своите усилия в името на малолетни и непълнолетни лица, изправени пред смъртно наказание, както и за защитата на лица, лишени от свобода заради убежденията им, е била задържана на 4 септември 2010 г. по обвинения в „антидържавна пропаганда“ и в „тайни споразумения и провеждане на събрания с цел предприемане на действия срещу националната сигурност“,
- К. като има предвид, че една година след опорочените президентски избори и последвалите масови протести стотици протестиращи, журналисти, активисти, защитаващи правата на човека, и дори обикновени граждани, които отричат каквато и да било връзка с демонстрациите, все още са в затвора, като например нидерландската гражданка Zahra Bahrami,
- Л. като има предвид, че по време на посещение в Иран при семейството си Zahra Bahrami беше задържана след протестите в деня на празника Ашура на 27 декември 2009 г. и беше принудена да направи самопризнания по телевизията в потвърждение на обвиненията срещу нея,
- М. като има предвид, че нито международни организации за защита на правата на човека, нито нидерландските органи са получили достъп до Zahra Bahrami,
- Н. като има предвид, че насилствено изтръгнатите самопризнания, изтезанията и малтретирането на затворници, лишаването от сън, строгият тъмничен затвор, незаконното задържане, прилагането на жестоко, нечовешко и унижително отношение, физическото, включително сексуално насилие и липсата на наказателна отговорност за държавните служители продължават да са широко разпространени в Иран и пораждат сериозни съмнения по отношение на справедливостта и прозрачността на съдебния процес в тази държава,
- О. като има предвид, че се увеличава броят на случаите на мирни защитници на правата на човека, обвинени в „моарабе“ (водене на война срещу Бог), за което може да бъде наложено смъртно наказание, какъвто е случаят с Shiva Nazar Ahari, член на Комитета на репортерите по въпросите на правата на човека, задържана от 20 декември 2009 г. насам, чийто съдебен процес предстои,
- П. като има предвид, че преследването на религиозни и етнически малцинства в Иран продължава с пълна сила; като има предвид, че през август 2010 г. седемте бахайски религиозни водачи Fariba Kamalabadi, Jamaloddin Khanjani, Afif Naeimi, Saeid Rezaie, Mahvash Sabet, Behrouz Tavakkoli и Vahid Tizfahm, които са в затвора от 2008 г. единствено заради религиозните си убеждения, получиха 20-годишни присъди по обвинения в пропаганда против държавата и шпионаж,
- Р. като има предвид, че продължава тормозът над политиците от опозицията Mir-Hossein Mousavi и Mehdi Karrubi, както и над други видни членове на политически партии, като има предвид, че в началото на септември 2010 г. жилището на бившия кандидат за президент Mehdi Karrubi е било нападнато от десетки въоръжени мъже в цивилни

дрехи, като това нападение се е изразило в графити, вандализъм, счупени прозорци и стрелба в дома на Kargoubi; като има предвид, че тези нападения са били извършени след забележки от страна на ръководителя на Революционната гвардия, Mohammad Ali Jafari, относно това, че иранският народ ще осъди „ръководителите на бунта“, имайки предвид ръководителите на опозицията; като има предвид, че полицията не е направила опит да спре това нападение,

- С. като има предвид, че лицата, обвинени в извършване на престъпление, се свързват с политическата опозиция в Иран, а съдебната система в Иран свързва членовете на политическата опозиция с извършване на престъпления, като целта е да приравни политическата опозиция с престъпно поведение,
1. отдава почит на смелостта на всички ирански мъже и жени, които се борят за защитата на основните свободи, за спазване на човешките им права и на демократичните принципи, които участват активно в протестите срещу убиването с камъни и други жестоки наказания и които желаят да живеят в общество без репресии и заплахи;
 2. осъжда решително осъждането на Sakineh Mohammadi Ashtiani на смърт чрез убиване с камъни; счита, че каквито и да са фактите, осъждането на смърт чрез убиване с камъни не може да бъде оправдано и прието;
 3. настоятелно призовава иранските органи да отменят присъдите, произнесени срещу Sakineh Mohammadi Ashtiani, и да започнат цялостно преразглеждане на нейното дело;
 4. категорично настоява за това, правителството на Иран да преразгледа случая на Zahra Bahrami, да ѝ осигури незабавно достъп до адвокат и до консулска помощ, да я пусне на свобода или да ѝ гарантира справедлив съдебен процес; призовава баронеса Аштън, заместник-председател на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, да повдигне въпроса за задържането на Zahra Bahrami пред иранските органи на управление;
 5. призовава правителството на Иран да спре екзекуцията на Ebrahim Hamidi – 18-годишно лице, обвинено в содомия, и настоява Ислямска република Иран най-накрая да премахне смъртното наказание за престъпления, извършени преди 18-годишна възраст, и да измени законодателството си, за да го приведе в съответствие с международните конвенции за правата на човека, ратифицирани от Иран, в т.ч. Конвенцията за правата на детето и Международния пакт за граждански и политически права;
 6. изразява сериозното си безпокойство от това, че Иран продължава да бъде една от малкото страни наред с Афганистан, Сомалия, Саудитска Арабия, Судан и Нигерия, които все още практикуват убиването с камъни; призовава Парламента на Иран да приеме законодателство за забрана на жестоката и нехуманна практика на убиване с камъни;

RC\829946BG.doc

PE446.577v01-00}
PE446.578v01-00}
PE446.579v01-00}
PE446.580v01-00}
PE446.581v01-00}
PE446.582v01-00}
PE446.584v01-00} RC1

7. отново заявява, че се противопоставя на смъртното наказание, и изисква от иранските органи да наложат, в съответствие с резолюции № 62/149 и 63/138 на Обединените нации, мораториум върху екзекуциите в очакване на премахването на смъртното наказание;
8. приканва на следващата сесия на Общото събрание на ООН да бъде представена резолюция с искане към всички страни, които са запазили смъртното наказание, да предоставят на генералния секретар на ООН и на обществеността цялата информация за смъртните наказания и екзекуциите, така че да се преодолее държавната тайна по отношение на смъртното наказание, която играе роля при голям брой екзекуции;
9. изразява своето несъгласие с обявяването извън закона на сексуалните отношения по взаимно съгласие между пълнолетни лица и настоятелно призовава органите на управление на Иран да изключат „прелюбодеянието“ и хомосексуалността от числото на наказуемите деяния;
10. настоятелно призовава иранските органи на управление да премахнат, както на законово равнище, така и на практика, всички форми на изтезание и друго жестоко, нечовешко и унижително отношение или наказание, както и да прилагат принципа за справедлив съдебен процес и да прекратят безнаказаността за нарушения на правата на човека;
11. призовава Ислямска република Иран да подпише и ратифицира Конвенцията на ООН за премахване на всички форми на дискриминация по отношение на жените (CEDAW);
12. изразява дълбоко съжаление за липсата на справедливост и прозрачност на съдебния процес в Иран и призовава иранските органи на управление да осигурят справедлива и открита процедура на обжалване;
13. призовава иранските органи на управление да дадат на Червения полумесец достъп до всички затворници и да позволят на международните правозащитни организации да наблюдават положението в страната;
14. призовава иранските органи на управление незабавно да освободят всички, които са задържани единствено заради участието им в мирни протести и заради желанието им да упражняват своето основно човешко право – свободата на изразяване, и по-конкретно повтаря призива си за освобождаване на седемте бахайски религиозни водачи;
15. посочва, че свободата на мисълта, съвестта и вероизповеданието е основно право, което трябва да бъде гарантирано при всякакви обстоятелства в съответствие с член 18 от Международния пакт за граждански и политически права, по който Ислямска република Иран е страна и който е ратифицирала;
16. призовава за незабавно освобождаване на всички адвокати, защитаващи правата на човека, които са били задържани;

17. изразява дълбока загриженост във връзка със злоупотребата със съдебни правомощия от страна на иранските органи на управление с цел предприемане на действия срещу членове на организациите за защита на правата на човека и активисти от гражданското общество, например членове на кампанията за събиране на един милион подписа и централния съвет на студентската организация ADVAR, наред с други;
18. призовава Комисията и Съвета да разработят допълнителни мерки в рамките на Европейския инструмент за демокрация и права на човека с оглед на активната защита на иранските защитници на правата на човека и насърчава държавите-членки да подкрепят европейската програма за градове-убежища;
19. призовава отново да бъде възложен мандат на ООН за специален докладчик с цел разследване на нарушения на правата на човека и насърчаване подвеждането под отговорност на лицата, извършващи нарушения на правата на човека в Иран;
20. призовава в съществуващия списък на лицата и организациите, които са обект на забрана за пътуване и замразяване на активи от страна на ЕС, да се включат и тези, които са отговорни за нарушения на правата на човека, репресии и ограничаване на свободата в Иран;
21. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, на Комисията, на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, на правителствата и парламентите на държавите-членки, на генералния секретар на ООН, на Комисията на ООН по правата на човека, както и на председателя на иранския Върховен съд и на правителството и парламента на Ислямска република Иран.